

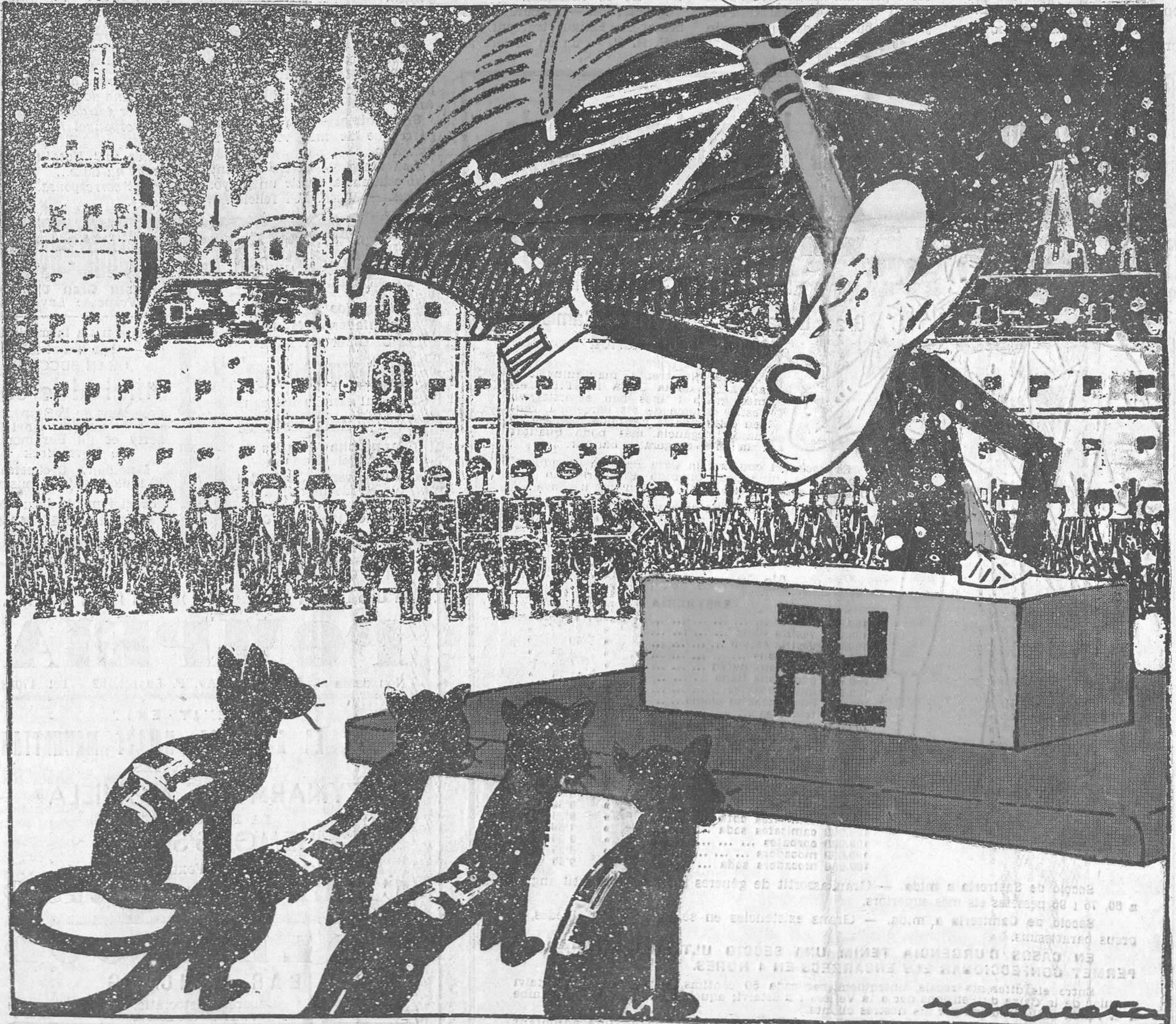
34/6

Any LXV - Batallada 3379

Preu: 15 cèntims

Barcelona, 27 d'abril del 1934

— No hi ha dubte. El poble espanyol està al costat nostre! —

CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

OPERACIONS QUE REALITZA:

Estalvi a la vista - Estalvi a termini
Comptes d'estalvi - Comptes de contribuent

Oficines centrals:

BARCELONA

Palau de la Generalitat de Catalunya

Sucursals:

GIRONA
Plaça de l'Oli, 1

TARRAGONA
Apodaca, 3

LLEIDA
Carme, 28

BADALONA
F. Layret, 149

IGUALADA
Born, núm. 2

VILANOVA I GELTRU
Rambla Francesc Macià, 1

MASNOU
Prat de la Riba (Casa la Vila)

SANT FELIU DE GUIXOLS
Rambla Antoni Vidal, 35

CORRESPONDENCIA

Manol. — Es massa llarg i no ens veiem amb cor per escurçar-lo.

Ismael. — Que n'és de feliç, si no té altres maldecaps!

N. J. G. — Pegar a un pare diuen que és molt lleig. El que ens envia encara ho és més.

O. U. H. — Home, no s'ho prengui tant a la valenta. Nos-

altres som els «ofendidos» i tan fresquets.

Indiot. — Veu? Això ja ens va millor a la cara. Vagi seguint per aquest camí i ens entendrem.

Savi de Sans. — Encantats de publicar-li. Té gràcia, intenció i picardia. Llàstima que no tingui també ortografia! Però ja és sabut que en aquest món no es pot tenir tot.

Aviador de secà. — Acceptat. Però ens temem que quan es publiqui no ho coneixerà.

Roc-Ford. — Ha arribat un xic desplaçat. Què hi farem! Cal que ens enviï altres coses, ja que vostè ho aixafa bé.

Benet H. — El dibuix és mansoi. Aprofitem l'acudit. Però per això no es desanimi.

Mo. Ferrons. — Procurarem esbrinar-ho. Estigui tranquil.

E. R. N. — Ja en sabem al-

guna cosa. Cregui que no hi ha un pam de net.

Mat. — Uix! Fa més fàstic que la gent de la Lliga. No ens convé.

Tres d'infanteria. — Posin-se tranquils, que no és res del que es pensen.

F. Pons. — Anirà el dia menys pensat.

Ramon. — Veurem el que passa. El nostre desig hi és.

Nano. — Miri: partim la diferència i tots contents, eh?

A. S. de Reus. — Ho tindrem present. El conte és de primera. Anirà.

Sra. Quima. — No s'hi encaparrí que de més verdes se'n maduren.

Apà Maco. — Si ho va fent així estarem a partir un pinyó.

Pius. — Visca. Se'l felicita.

El clodoaldo López Manduley ha tramès a l'Albiñana «una protesta enèrgica» per la pallissoc que li va clavar en Prieto.

Hauria valgut més un flascó d'arnica.

Gil Robles va dir a El Escorial que era «el dueño de la calle».

Mal símptoma. Els radicals no deien altra cosa i ja veieu com han acabat.

A les ordres dels agraris!

El corresponçal a Madrid del «Daily Mirror» ha enviat al seu periòdic una documentada informació per tal de palesar que al govern espanyol hi ha un feixista.

Només un? Nosaltres creiem que n'hi ha duze...

Aquest corresponçal s'ha quedat curt.

Gran liquidació de totes les existències de la Casa Bastida

Passeig de Gràcia, 18

Gran Basar de Sastreteria i Camiseria sistema nord-americà

Entre els trenta maniquins dels aparadors de la CASA BASTIDA, els més grans i més ben assortits en vestits d'home de tot Barcelona, veureu reflectida la veritable moda, amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada barator.

Es necessari conèixer la Casa Bastida, en aquest moment és l'únic Basar on cada compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més d'un milió de pessetes d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans avantatges i deixar buits els nostres prestatges per tal d'efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

Als preus següents:

SASTRERIA		
100.000 vestits	des de 15	ptes.
100.000 vestits llana	» 25	»
100.000 vestits estam	» 50	»
100.000 pantalons	» 4'95	»
100.000 pantalons patèn	» 7'95	»
100.000 pantalons llana	» 11'95	»
100.000 impermeables	» 10	»
100.000 impermeables ploma	» 15	»
100.000 trinxeres	» 10	»
100.000 txees	» 15	»
CAMISERIA		
100.000 calçotets	des de 1'95	ptes.
100.000 camises	» 4'95	»
100.000 pijames	» 4'95	»
100.000 collis	» 0'50	»
100.000 mitjons	» 0'50	»
100.000 camisetes cotó	» 0'95	»
100.000 camisetes seda	» 1'50	»
100.000 corbates	» 0'50	»
100.000 mocadors	» 0'25	»
100.000 mocadors seda	» 0'50	»

Secció de Sastreteria a mida. — Gran assortit de gèneres per a vestits estil anglès a 60, 75 i 95 pessetes els més superiors.

Secció de Camiseria a mida. — Grans existències en sèfirs, percales i sedes, a preus baratíssims.

EN CASOS D'URGÈNCIA TENIM UNA SECCIO ULTRARAPIDA QUE ENS PERMET CONFECCIONAR ELS ENCARREGS EN 4 HORES.

Entre els diferents regals, obsequiem per cada 50 cèntims amb un segell d'estalvi popular de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi; aquests segells els tenim també a la venda exclusivament per als nostres clients.

Nota: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure adjuntant 0'25 ptes. en segells i rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 5 dies.

Music - Hall Sevilla

Margarida - Parisett
Triunfadora - Morucha
C. Dalla - Roman

CARMENCITA PALACIOS

Colossal estrella del cant

EXIT - EXIT EXIT de

Carmencita Palacios i
Angel Garasa
en la divertida comèdia
vodevillesca

- UN NOVIO ES POCO -

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)
A. Francesc Layret, 106

D'onze nit a la matinada
Exit definitiu
GRAN SUCCES

Ethel Alderson

procedent de l'«Hippodrome» de Londres i del Liberty et du Paramount, de Nova York

Melodian's Orchestra

El millor conjunt musical

Pròximament, debut de VICTORIA DEL MAR

MUSIC-HALL INTERNACIONAL

POMPEIA

Nou de la Rambla, 103 i Av. F. Layret, 52 - Tel. 17033

EXIT - EXIT - EXIT

MARGIT, LA AUSTRIACA - BALLET MANHATTAN
(SET SENYORETES)

ZYNARAY ET MONIELA

LA FORMIDABLE

DEMONS'S JAZZ

La vedette moderna d'extraordinari èxit

CELESTE GRIJO

HOLLYWOOD

BAR-DANCING

Cabaret aristocràtic

DEMONS'S JAZZ

LA CAMPANA DE GRACIA

Setmanari dels esquerristes catalans

Redacció i Administració: R. Universitat, 25, entl. - Tel. 22122

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Ciutat	1'80 pessetes trimestre
Península	2'10 » »
Estranger	3'75 » »

El senyor Gil Robles, o bé estava equivocadament o bé volia enganyar el país. Amb la seva enfadada cançó que disposava de cinquanta mil minyons decidits a ofegar qualsevol moviment revolucionari que es produís en terra espanyola, l'opinió va arribar a creure que potser si que el cabdill de la CEDA disposava d'una força de xoc capaç de fer planer el camí a un moviment feixista o dictatorial. Per això l'anunci de l'Assemblea de El Escorial va despertar arreu, a més d'una fonda indignació, una evident inquietud. El mite ha quedat cèsfet. El senyor Gil Robles no pot defensar-se en cap multitud cívica. A El Escorial no s'aplegaren més enllà d'unes deu mil persones i d'aquestes, informacions posteriors permeten assegurar sense por a incórrer en equivocació, que més de la meitat eren inofensius pagerols, llauradors als quals els amos enviaren a fer de comparses sense saber a què hi anaven i per què hi anaven. Les fotografies que de l'acte ha publicat la premsa gràfica, fins la més afi, com és A B C, són d'una eloqüència que haurà fet molt poca gràcia al senyor Gil Robles. Una mitja entrada i gràcies. Podem assegurar que aquell dia hi havia més gent a la plaça de braus de Barcelona que a la Llotja de El Escorial...

La moixiganga, però, ha servit per a quelcom. Ha palesat que la CEDA no compta amb les grans masses que ella mateixa es creia. Ha palesat que no és altra cosa que un bluff, fins ara ben explotat, per tal d'exercir una hegemonia sobre els governs. Ha palesat que les suposades joventuts que segueixen Gil Robles de joventuts no en ten més que el nom, ja que a El Escorial el que més hi havia eren homes madurs, que havien passat ja la quarantena. I ha demostrat que les altres dretes tampoc no estan amb Gil Robles. La llegenda ha quedat esvaïda. L'espantall s'ha desinflat. La tragèdia ha derivat en bufonada...

Però encara ha fet un altre servei més gros la pallassada del passat diumenge. Ha servit per a mostrar l'esperit antifeixista que alena arreu d'Espanya, d'una manera clara i categòrica. Tot el país s'ha aixecat contra l'acte de El Escorial, no per la importància material que pogués assolir, sinó per l'afany antiliberal que l'inspirava. La protesta ha estat unànime i en alguns llocs fins violència. El poble ha manifestat el seu desig i faran mal fet, els elements que somnien implantar el règim feixista, de desatendre aquest advertiment. No hi ha hagut, certament, proporció entre la ridícula parada de diumenge i la ferma i viril protesta del poble. La primera no ha estat més que un deliri de grandeses avortat. La segona ha estat la demostració d'un estat d'opinió que no permetrà l'adveniment de règims vergonyosos.

Catalunya, que ha seguit serenament els esdeveniments, palesarà, el vinent diumenge, novament el seu liberalisme tradicional. El poble sortirà al carrer per a dir als que somnien en coses absurdes que la nostra terra, sigui com sigui i en tots els terrenys, defensarà la llibertat, la nostra llibertat, barrant el pas a les forces que pretenen posar-li obstacles a la via. La magna manifestació antifeixista del vinent diumenge, es vulgui o no es vulgui, tindrà, per analogia, un altre significat força congruent amb el que ha estat bàsic per a la seva organització. Dirà als que, traint Catalunya una vegada més, laboren contra la seva autonomia, que el nostre poble, el poble que treballa, no es deixarà prendre el que ha estat anys i anys objecte de les seves lluites. Dirà als explotadors del poble que vetlla per la integritat i el respecte de la nostra autonomia i que són debades les maniobres indecorses, les conxorxes indignes, amb què es vol anorrear una sana i patriòtica obra de govern.

Catalunya no vol feixisme. Així, categòricament: no el vol. I aquesta voluntat ferma s'imposarà, pesi a qui pesi. Però Catalunya tampoc no vol ésser joguina, en les seves més cares il·lusions, dels plutòcrates que tantes vegades l'han traïda. No ho vol. I ja veurem qui tindrà prou força per a endogalar-la de nou.

«NONS PARTURIENS»

El final ridícul d'una gran campanya!

Hi ha diaris de Madrid que diuen que a El Escorial s'aplegaren sis mil persones.

D'altres fan arribar a vuit mil aquesta xifra.

D'altres l'allarguen fins a deu mil.

Els diaris d'ordre parlen de vint mil.

Algun diari de dretes arriba fins a trenta mil.

«Informaciones» ja puja més. Diu que eren 40.000.

I «El Debate», engrescat, assegura que hi havia 50.000 persones.

Nosaltres coneixem El Escorial i la seva Llotja. I hem vist les eloqüents, eloqüentíssimes, fotografies que publica «A B C» del dilluns. En elles es veia aquell gran espai mig buit, desolador on no hi havia pas empentes.

I la foto de «La Vanguardia» acabava de confirmar aquesta

impressió. Deu mil persones i gràcies.

I per a això Gil Robles va fer tanta paveria?

Si aquí, per veure el «Gallo» ja n'hi havia setze mil!

«Nons parturiens». I va néixer un ratolí esquifit.

NO SERA TANT!

Ens volen fer por!!

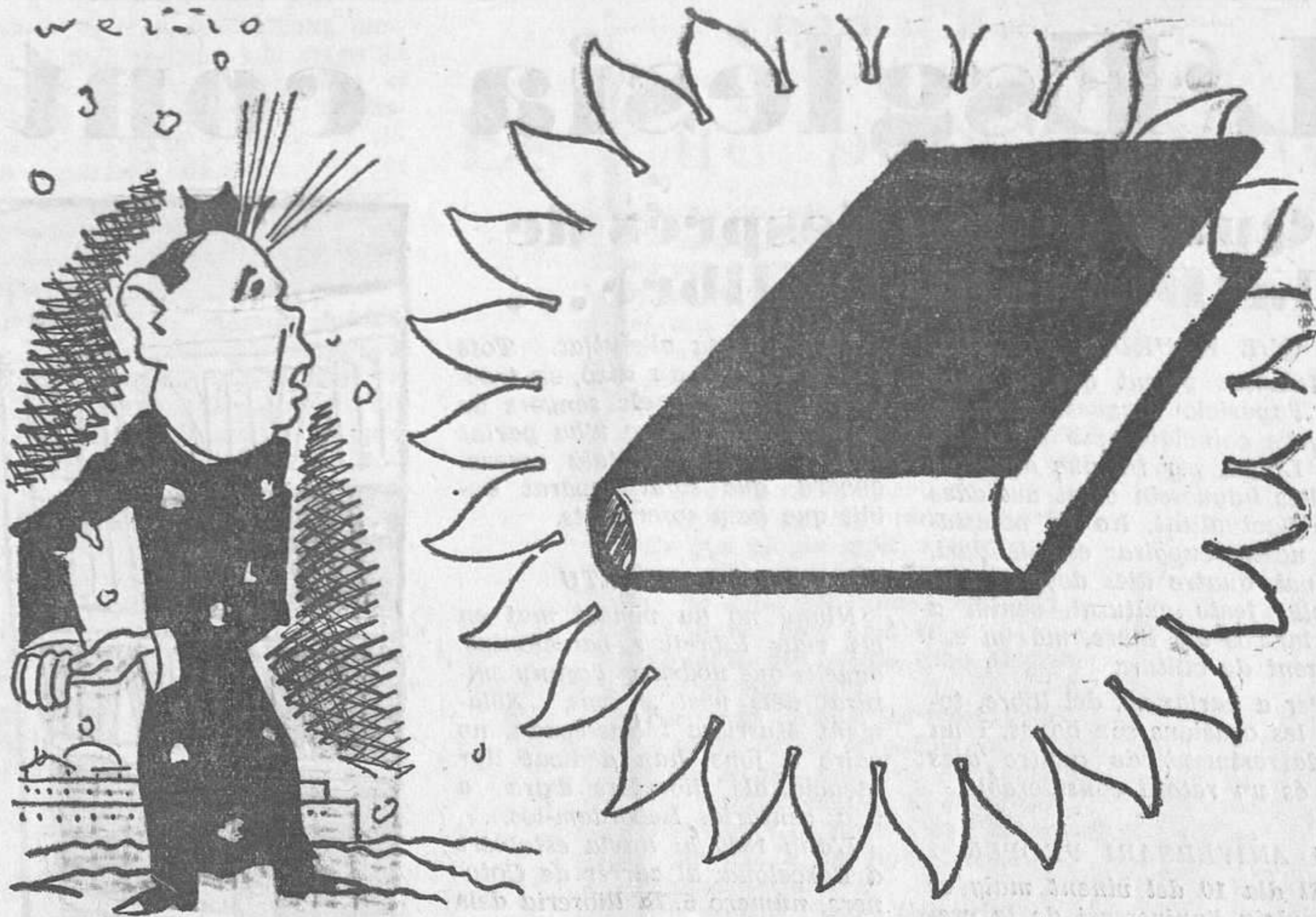
El lerrouxista senyor Polo és un bon noi, però té la dèria de disfressar-se de «tremendú».

Vegeu —i no us espanteu— el que va dir l'altre dia:

«Un radical, en Canet de Mar, ante los vituperios que dirigia a Lerroux un militante de la «Esquerra», tuvo que castigar con mano dura al separatista atacante de hidrojobia.

Pues como ese radical estamos dispuestos cuantos militamos en el partido creado por el actual jefe del Gobierno, a no permitir que se agravie, bajo ningún concepto, a la figura más gloriosa del republicanismo español.»

No serà tant!

UN EXIT I UN FRACAS

—Quan jo tingui el poder de Mussolini, això no passarà!

Largo Caballero està satisfet

Largo Caballero diu que a Barcelona ha tingut un triomf. «El Socialista» se n'omple la boca i vessa satisfacció. Estan molt contents, però...

Cal constatar que el viatge de Largo Caballero a Barcelona haurà costat a la U.G.T. la per-

Periodistes al pas de l'oca

A Alemanya hi ha la moda dels camps: camps de concentració, camps de treball, etc. Diuen que fins hi ha, prop de Berlín, un camp de futurs ma-

gistrats, i a Wiesbaden, un camp de futurs periodistes.

Per a aquest darrer hom reclutà dos-cents cinquanta xi-

cots entre els estudiants, les jo-

ventuts hitlerianes, els camps

de treball, etc. I se'ls donarà

una educació de la qual no

quedarà exclosa, naturalment,

l'ensenyança de la doctrina

nacional socialista ni l'entrena-

ment físic. Potser també se'ls

ensenyarà d'escriure.

dua de deu mil afiliats.

Però ell tan content...

LES FOGUERES DEL DISSABTE

Com a acte preliminar a la manifestació antifeixista de diumenge pròxim, ha estat disposat que la nit del dissabte dia 28 siguin enceses a tots els pics de Catalunya grans fogueres, com a simbòlica expressió de la ferma voluntat de la nostra terra de no sotmetre's a cap dictadura feixista

Fins ara la Joventut d'Esquerra Estat Català ha rebut notícies de diferents llocs de Catalunya que anuncien els pics on seran enceses les fogueres patriòtiques. Són aquests:

Mataró: «Turó d'En Dori»	Bagur: muntanya de Sant Ric	Sant Pere de Riudevitlles: «Serra Puig Cugul»
Idem: «Sardanyola»	Montcada: «Turó de Montcada»	Idem: «Can Ros»
Caldes d'Estrac: «Torre Nova»	Idem: «Pic de les Tres Coronones»	Sant Joan de Mediona: «Serra de la Ginesta»
El Masnou: «Turó Monà»	Montblanc: «Punta del Plans», damunt l'Ermida	Idem: Serra de la Comota
Vilassar de Mar: «Mont Cabrer»	Lilla: «Coll de Lilla», punta Miramar	Girona: «Muntanya dels Angels»
Llevaneres: «Turó de Mont-Ait»	Belltal: «Coll de Belltal»	Idem: «La Barca»
Alella: «Font de Cera»	Frenafeta: «Punta Gorró Frigi»	Idem: «Muntanya Roca Corba»
Cabrera de Mataró: «Burriac»	Prades: «Muntanya de Prades»	Idem: «Montjuïc»
Premià de Mar: «Sant Mateu»	Esplugas de Francolí: «Balcó dels Pirineus»	Idem: «Sant Grau»
Montgat: «Les Bateries»	Senan: «Turó de Senan»	Idem: «Turons de Camellera»
Arenys de Mar: «Turó del Mal Temps»	Forès: al Tallat	Ens anuncien també grans fogueres, encara que no ens han dit exactament el lloc on seran fetes, els pobles de:
Tiana: «La Conreria»	Vimbodí: «Serra Larga de Poblet»	Tarragona, Mora la Nova, Solsona, Sant Sadurn d'Anoia, Vilassar de Dalt, Solivella, Barberà, Pira, Santa Coloma de Queralt, Sevil·la, Sarral, Rocafort, Blancafort, Vallfogona de Riudorp, Llorac, Les Piles, Manresa i Calaf.
Calella: «Les Torretes»	Castellar del Vallès: «Puig de la Creu»	
Idem: «Can Carreres»	Sant Feliu de Codines: «Muntanya de Solanes»	
Teià: «Turó d'En Baldiri»	Igualada: «Turó de la Tossa»	
Terrassa: Sant Llorenç de Munt»	Portbou: al Garrotx	
Sabadell: «Pla de Can Camps»	Idem: «Les Tres Crestes»	
Idem: «Pla de Can Bergunya»	Font-rubi: als Castellots	
Idem: «Pla de Can Vila»	Sant Martí Sarroca: «Castell de Sarroca»	
Idem: «Pla de la Salut»		
Santa Coloma de Gramanet: «Turó del Pollo»		
Sant Adrià del Besòs: al Besòs		

També seran enceses grans fogueres als cims de tots els turons que voltien Barcelona

Pobles de Catalunya: feu que les llengües de foc, en la nit de demà, dissabte, proclamïn el vostre anhel de llibertat i de democràcia. Si en els temps pretèrits els nostres avantpassats encenien fogueres dalt els cims per tal de cridar l'ajut de les comarques veïnes contra els enemics que s'apropaven, les fogueres de la nit del 28 seran també una crida de germanor als homes de bona voluntat que estimin Catalunya

PARADA GROTESCA

La mascarada d'El Escorial

Puerta del Sol. Matinada del vint-i-dos. Aquesta matinada la Puerta del Sol està més concorreguda que de costum: a més de les dones que venen dècims de la rifa, de les que venen diaris de les que venen llumins a més dels noctàmbuls de sempre, dels desvagats de sempre, hi ha la policia del distingit ex-barber Salazar Alonso. L'amalgama tèrbola i pintoresca de la Puerta del Sol, aquesta matinada la subratlla la policia del lerrouxiista Salazar Alonso amb una espurna d'inquietud, de melodrama tronat i ranci: tronat i ranci com el lerrouxiisme.

Fa una matinada freda, una matinada d'hivern. De sobte, quan menys s'ho esperaven, ha esclatat la vaga general.

Després d'uns quants crits, d'uns trets, d'algun aldarull inicial, ha esclatat la vaga. A pesar de totes les precaucions i de totes les proteccions de les autoritats envers els feixistes.

No van els taxis, han tancat els cafès. Per al madrileny això de tancar els cafès es una veritable tragèdia. On passara les hores, si els cafès són tancats?

Ens allitem amb angúnia — un ric còmica, en el fons, gràcies a la intervenció dels feixistes de Gil Robles— d'aquest pròleg dens, negre de pesombre. El lit, però, avui és un massa breu parèntesi: dintre uns poques hores hem d'ésser a El Escorial. No ens ho volem deixar perdre.

Les set del matí. En despertar-nos, un gran silenci: el gran silenci amb el qual s'inicien les tempestes, prenyat d'amenaçes i pressentiments dolorosos. Pel balcó entra una claror de capoespre i no d'alba, una claror grisenca, lloida. Hi ha un cel gris, uniforme, igual, d'una monotonia desesperant, lleument tacat de rosa. Des del balcó de la cambra de l'hotel —càlida per la calefacció i el tabac— veiem la Cibeles que en aquest matí d'hivern en primavera adquireix una blancor de nata. Saludem, amicalment irònics, un lleó de la Cibeles que té una vaga semblança amb el senyor Marraco. Dit sigui sense ganes d'ofendre el lleó ni el senyor Marraco.

Madrid a les set del matí sempre ja l'efecte d'una ciutat abandonada o delmada per una pesta. A les quatre del matí encara hi ha gent pels carrers de Madrid. A les set no hi ha ningú. I és que a les quatre encara se n'han d'anar a dormir. I a les set ja dormen.

En temps normal tal vegada veureu uns quants nois sense res al cap —però sense res ni a dintre ni a fora— que venen de la Cuesta de fer vi petit i juega amb alguna tanguista o vice-tiple. Avui, no: avui aquests nois la juega van a fer-la a El Escorial. I enlloc d'una tanguista o una vice-tiple els acompanya Gil Robles.

En sortir al carrer, molta policia. La policia no pobla els carrers, al contrari: accentua la freda sensació de desert, de solitud.

En eixir a la carretera, més policia: a peu, a cavall, en moto. El senyor Salazar Alonso, tractant-se dels feixistes, es veu que sap fer bé les coses. Perquè la policia no s'enyori, no s'avorreixi, hi ha, a més a més, la guàrdia civil.

Fa fred, fred autèntic, fred que no és una il·lusió ni una broma. Mentre a Barcelona el

cavaller Sant Jordi es corona de roses —quina feina tindria avui a El Escorial el cavaller Sant Jordi, i no coronant-se de roses, precisament— ací el Guadarrama es corona de neu.

Plovisqueja: una pluja fina que esdevé neu. Fumem desesperadament per a fer-nos passar el fred.

Un autocar ens avança. Va carregat de feixistes. Cares ir-expressives de nois de casa bona, que es fan dir Tonino i Pocholo; que freqüenten els cabarets, els teatres de revista i el bar de Chicote; que lleixen El Debate i es creuen que ja molt home, quan estan ben plens de vi, cridar viva el rey. Més policia, més guàrdia civil.

L'automòbil, un Peugeot de quatre places, enfila les rotes amb un aspre trepidar del motor que recorda l'oratória del senyor Martínez de Velasco.

Més pluga, més neu.

A Galapagar trobem una bomba d'incendis i una ambulància de la Creu Vermella que han arribat de Madrid.

Tot això dona al moment un to marcadament bèl·lic, que segurament deu entusiasmar força aquests nois feixistes que, quan volen elogiar un home o una cosa empran expressions tan delicades com aquestes: Que brutot! Que tíot! Bestial, chico, bestial!

I això ho apliquen, indistintament, a un article periodístic —de la buena prensa, s'entén—, al discurs de qualsevol senyor de dretes o a les formes d'una tanguista.

Com que en el fons són uns escèptics, uns bromistes, deuen pensar que todo es uno y lo mismo.

El Escorial. La fàbrica grisa i antipàtica de El Escorial. A l'ena en aquestes parets severes l'esperit eixut de Felip II, l'home fred, el rei de glaç que inaugura aquest podrimener de reis que és El Escorial.

Abans d'arribar al pas a nivell de El Escorial, uns guàrdies civils a cavall ens aïren amb una punta de recel i de desconfiança: tal vegada perquè no fem cara de feixistes.

Després ens deturen uns minyons. Aquests minyons són d'Acción Popular i duen un braçal vermell. Ens demanen la tarja d'invitació. Exhibim el carnet de periodista i passem. Amb penes i treballs, però passem.

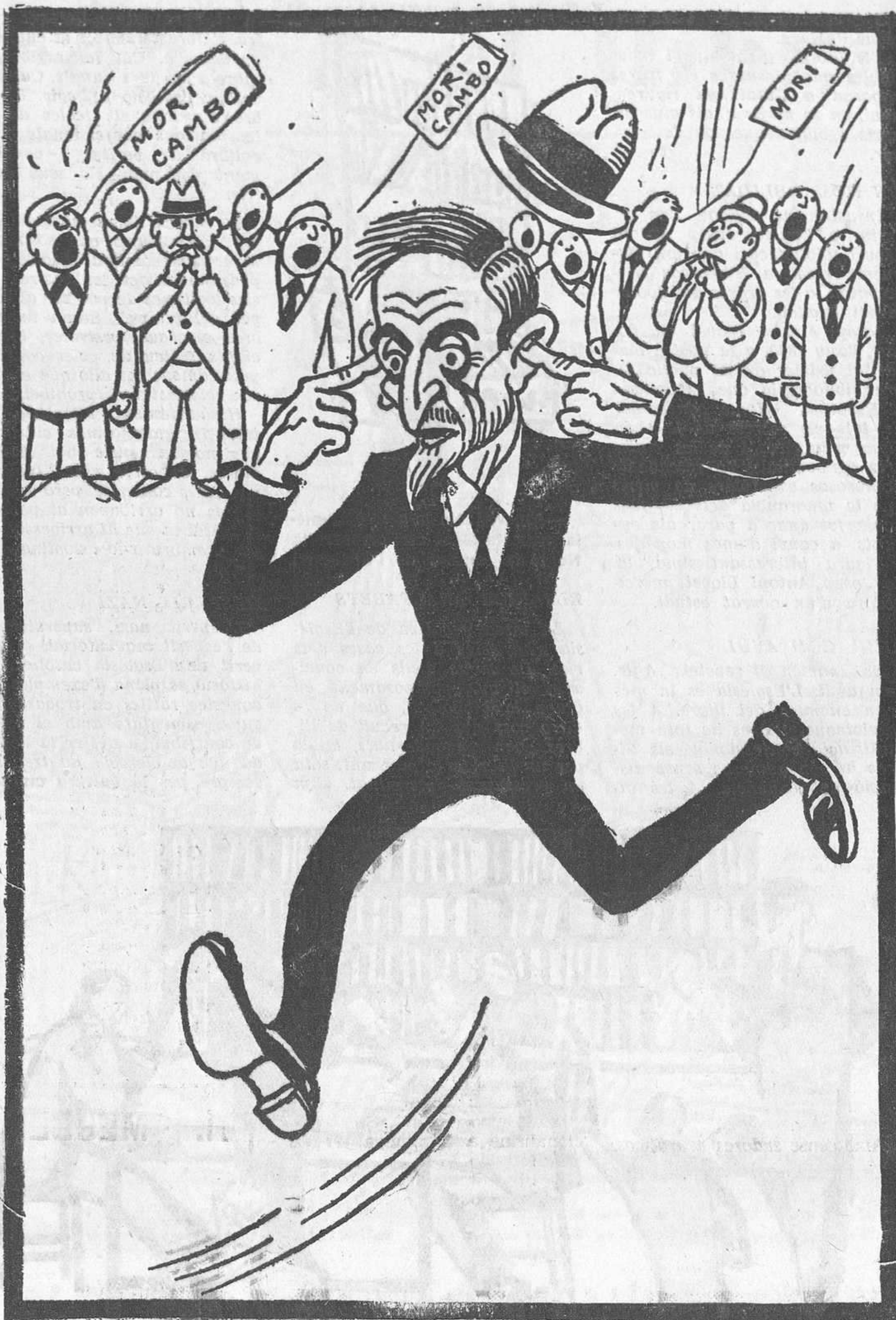
Què hi farem! No tothom pot tenir tarja d'invitació per a les juegas del senyor Gil Robles. Els guàrdies d'assalt, posats pel radical Salazar Alonso al servei d'Acción Popular ja abans ens havien demanat la invitació.

Van desapareixent, amb tot això, la tarja d'invitació, els nois del braçal vermell, la bomba d'incendis, el senyor Gil Robles, el senyor Salazar Alonso, la sensació de tragèdia, per a deixar pas a una divertidíssima sensació de saineit, de saineit en el qual la comicitat és gruixuda i truculent.

Plou, plou cada vegada més fort. Aigua barrejada amb neu.

Fa un ventet que talla i dona als nassos una forta coloració d'albergínia no madura del tot.

A la Llotja —on arriben els feixistes amb banderes i amb pendons: no podien mancar

—Les orelles em xiulen. Algú deu pensar en mi!

els pendons, perquè aquests nois, tan acostumats a pendonejar, s'enyorarien — han posat uns altaveus.

Arriba el senyor Gil Robles, i tot és arribar el senyor Gil Robles i dir-se una missa.

Nosaltres l'aguantem resignadament pensant que si per a Enric IV París bé valia una missa, també la val l'acte que avui celebren els amics del senyor Gil Robles en aquest podrimener dels reis d'Espanya.

Neva. I el vent converteix en confetti aquesta neu. Es tracta d'un vent humorístic i oportú, amic de les mascarades.

Un senyor Valiente cedeix la paraula al senyor Gil Robles. Algú diu al líder d'Acción Popular que es posi el barret si no vol agafar una pulmonia. El senyor Gil Robles, però, es veu que també és valient i no té por de les pulmonies. Per tant, no es posa el barret.

El senyor Gil Robles té un cap fàcil a la caricatura: un cap punxagut, amelonat: uns ulls petits, de mirada llesta i recelosa, un nas petit, petit com un cigró. Fa l'efecte que a Gil Robles el feien sense nas i després, a última hora, quan hagueren esment de l'oblit, li

posaren cuita corrents un pessiguet de carn entre els ulls i la boca.

Ara que el podem contemplar amb tota tranquil·litat, amb una tranquil·litat absoluta, hem de rectificar una cosa, hem de dir —sense mala intenció, naturalment— que el cap del senyor Gil Robles més que en un meló ens ja pensar en una pera, té configuració de pera.

Avui, amb el fred intensísim, aquesta pera és de color de guix i el nas, el pessiguet de carn del nas, d'un color morat veritablement enternidor.

Després dels orgues del temple —els orgues que a El Escorial i en un acte feixista sonen sempre a missa de difunts i no a resurrexit— parla Gil Robles.

I he de confessar sincerament que, després d'haver escoltat el senyor Gil Robles, no crec en el seu triomf. Si els feixistes volen triomfar a Espanya hauran de cercar-se un altre líder, ja que Gil Robles no els serveix. Per la veu, Gil Robles haurà de condemnar-se a l'ostracisme.

La veu d'un líder ha de tenir un to i una musicalitat que no té la veu del senyor Gil Robles. La veu d'un líder ha de tenir el to brillant d'un clari de batalla, la tendresa

avellutada d'un violoncel per a abrindar i emocionar les multituds que l'escolten.

El que no pot ésser de cap de les maneres és que un polític —encara que hagi estat redactor de El Debate, redactor, abscur, sense pena ni glòria —vulgui ésser líder amb una veu de bombo o de clarinet.

Tot és parlar Gil Robles i començar a nevar d'una manera desesperada. I el senyor Gil Robles aixeca l'esguard, decanta la pera de guix que és la seva testa en aquest matí hivernal i diu —sol, sol, do, la, si, sol do— en un trémulo de clarinet: «Parece como si Dios se hubiera propuesto que no nos fueran las circunstancias propicias».

Neva, neva com en ple hivern. Fa un fred que pela. L'entusiasme dels nois de Gil Robles s'ha aigualit d'una manera llastimosa.

Havien d'ésser cinquanta mil i s'han quedat en deu mil. Ha estat un èxit? Ha estat un èxit, doncs. Felicitem el senyor Gil Robles i felicitem la policia del senyor Salazar Alonso, ex-barber, lerrouxiista i actual ministre de la Governació.

J. DE CASTELLNOU
Madrid, abril.

REPICS

A Guimerà, malgrat la prohibició de l'alcaldé, fidel complidor de la llei, va sortir una processó.

I, com és de suposar, hi hagueren bolets.

Hi ha alcaldes, pel que es veu, que encara es pensen que estan en República!

El pallasso Muñoz Seca, amb la bestiesa «El ex», ha congregat al Poliorama totes les niñas bien i fins les niñas mal de Barcelona.

El seu nivell intel·lectual no consent altra cosa.

Els fejecistes diuen que no són feixistes.

Que si van formats és que fan gimnàstica.

Que si llancen certs visques és que són joves i impetuosos...

Els fejecistes es creuen que badem.

Ara els personatges de la Lliga s'esbraven fent mitings i donant conferències.

La qüestió és conrear l'entusiasme del miler d'incondicionals que encara els queda. I deixar que s'esbravin els que no saben on parlar.

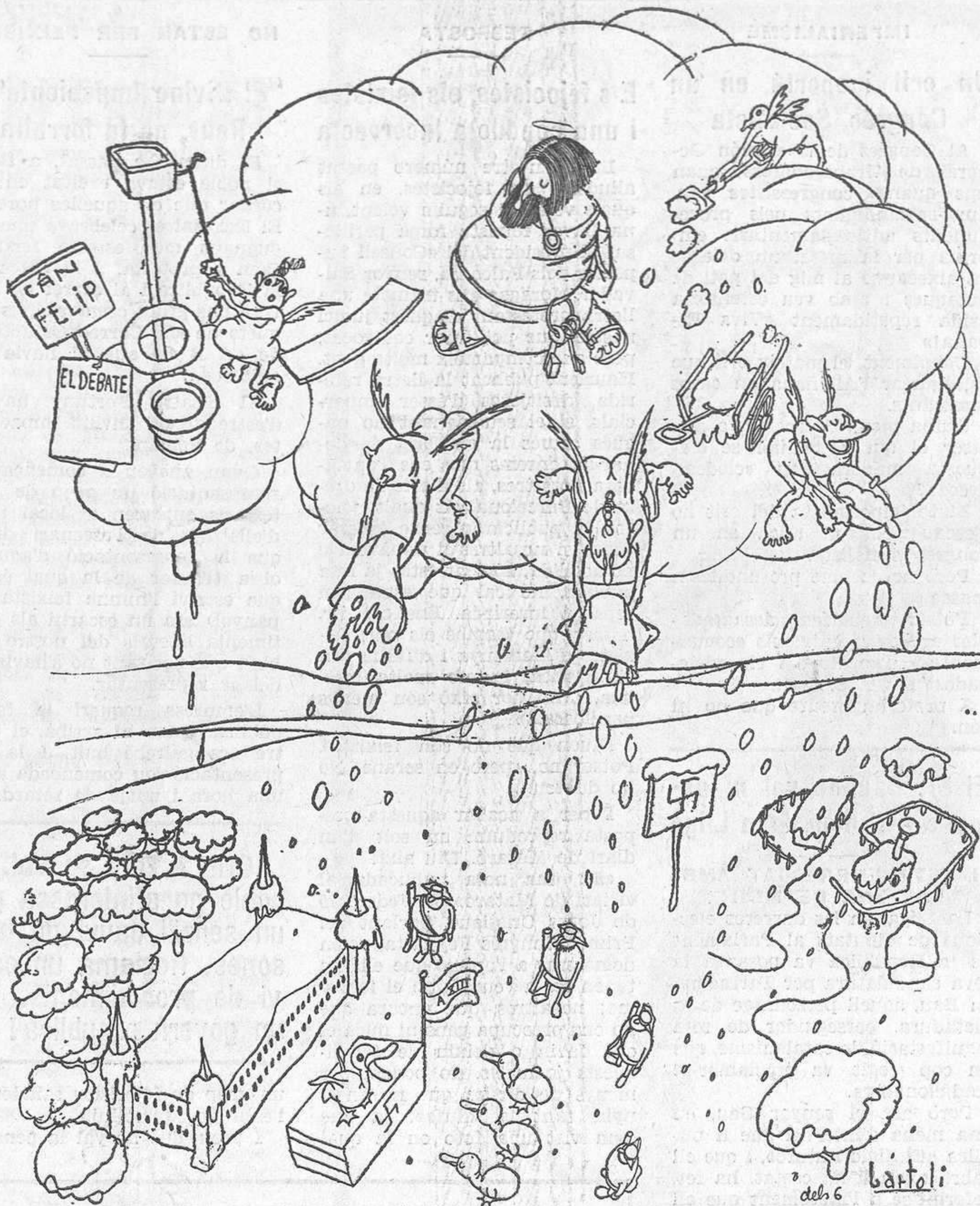
A propòsit. ¿Quan engegàrà el seu primer discurs, al Congrés de Madrid, el senyor Pellicena i Camuacho?

Apa, home, que estem impacients.

L'Albiñana ha rebut. Ha rebut i hna fet el ridícul.

I no pot donar-ne la culpa als perros catalanes.

Quantes desgràcies per a un home sol!

—No hi escatimeu l'aigua, fills meus, que aquests m'esta n posant en ridícul!

El senyor de Riba, de la Lliga, cercava, la setmana passada, d'una manera desesperada signatures per a un document antiautonomista...

De Lleida, segons tenim entès, li va arribar un miquel de grandària natural...

No tot són satisfaccions, en aquest món.

A Madrid estan pels Gils. Gil Robles és el cabdill de la caverna.

I Don Gil de Alcalà ha tingut èxit en ésser estrenat a la capital de la República...

Si en Cambó es digués Gil!

A València la vaga de la llum i de la força ha trasbalsat la ciutat.

A Barcelona, on el perill era més gros, va quedar solucionada en 24 hores.

Aprenen, germans!

A Madrid també tiren homes.

I els diaris madrilenys a penes en parlen. Cosa que trobem molt bé.

I que caldria que fessin quan donen compte d'una explosió a Barcelona.

Aleshores no els ve d'una calúmia.

Tornarem a veure per Barcelona la figura tenebrosa d'en Barrera.

I la no uenys tenebrosa del seu fill.

Veritablement, no tenim motius per a sentir-nos satisfets!

Llegim que el govern italià, a més de no convidar Espanya a participar en la Fira de Mostres de Milà, ha llogat el pavelló espanyol per al dit certamen a una altra nació.

El boicot és evident. Però el govern Lerroix no se'n preocupa... Altres maldecaps té!

CATALANS:

Per a tot amant de la democràcia i de la llibertat de la nostra terra és un deure concórrer **EL VINENT DIUMENGE DIA 29** a la

Grandiosa manifestació antifeixista

que es farà a Barcelona organitzada per la Joventut d'Esquerra Estat Català, per tal de palesar d'una manera eloqüent i categòrica la voluntat de Catalunya de no acceptar, ni dictadures ni feixismes...

Participaran en la manifestació, a més de les entitats locals i foranes d'Esquerra Republicana de Catalunya, les dels següents partits polítics, que han tramès la seva adhesió fervorosa:

**ACCIÓ CATALANA - PARTIT CATALANISTA REPUBLICA
UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA - UNIÓ DE RABAS-
SAIRES - ESTAT ARAGONÈS - ESTAT VALENCIA** i d'altres

De tot Catalunya anuncien l'arribada de grans contingents de bons patriotes en automòbils, autoòmnibus i trens especials

La manifestació sortirà del **PASSEIG DE COLOM** i seguirà el següent itinerari: **PASSEIG DE COLOM, RAMBLES, PLAÇA DE CATALUNYA** i **PASSEIG DE GRACIA**

En el tros d'aquest passeig comprès entre els carrers de Provença i Rosselló hom aixecarà una tribuna, des d'on adreçaran la paraula al poble representants de tots els partits polítics d'esquerra i clourà els parlaments l'autoritzada veu de **L'HONORABLE PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, SENYOR LLUIS COMPANYS**

Des del carrer de Provença fins al de Corts Catalanes potents altaveus faran arribar al poble les paraules dels oradors

Tot català

que estimi la seva Pàtria i senti els ideals de la llibertat i de la democràcia deu concórrer el **DIUMENGE VINENT, AL MATI**, a la

Gran manifestació antifeixista

que servirà per a palesar la ferma decisió de Catalunya de sostenir l'esperit de llibertat i constituirà una bella rèplica a la trista moixiganga de El Escorial